

nær for det ærede Medlem at komme ind derpaa, da den højtærede Minister længe og udførligt havde dvælet ved det samme Spørgsmaal og udtalt sig meget anerkendende om det ærede Medlems energiske og dygtige Arbejde for denne Sag. Jeg tiltræder fuldt ud denne ministerielle Anerkendelse. Jeg ved af Erfaring, fra Samarbejde med det ærede Medlem i den store Kommission om Statsbanernes Organisation, med hvilken aldrig svigtende Iver det ærede Medlem kæmpede for denne Tanke om en Refsnæs-Hou-Linie. Jeg indrømmer, at den har ogsaa ikke faa Betingelser for sig, men jeg skal dog sige, at jeg finder, at dens kostbare og vanskelige Drift i ikke ringe Grad maaske overvejer de Goder, som dens Tilvejebringelse vilde skaffe, og jeg staar i det hele ganske paa den højtærede Trafikministers Standpunkt, da han udtalte, at denne Linie maa maaske komme, men ikke førend det aldeles sikkert havde vist sig, at vore nuværende Trafikmidler vare utilstrækkelige til at besørge Trafikken mellem Sjælland og Jylland — et Punkt, som det ærede Medlem udtalte sig om og med en ikke ringe Dygtighed for Resten, hvad der — det indrømmer jeg — lidt forandrede mine Anskuelser, men det vil jeg senere komme til.

Derimod vil jeg gerne sige et Par Ord om de Udtalelser, vi hørte af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i Gaarsmødet. Ikke alle disse Udtalelser, men dog mange af dem kan jeg i det hele give min fulde Tilslutning, deriblandt ikke mindst hans Udtalelser om en Overtagelse af den østsjællandske Jernbane og hans Paavisning af de store praktiske Vanskeligheder, der vilde være forbundne med en Grundværdistigningsskats Udførelse i det praktiske Liv.

Efter disse faa Bemærkninger til de alt fremkomne Udtalelser kan jeg gaa over til at angive mit eget personlige Syn paa denne Sag i dens Helhed. Ved det første Blik paa det her foreliggende Lovforslag forbavsedes jeg — det kan jeg ikke nægte — over den Vrimmel af Jernbaner, som det indeholder, en Vrimmel, der jo er gradvis tiltagen, først fra Jernbanekommissionens oprindelige Forslag til Regeringslovforslaget, saa til Forslaget, som fremkom i Folketingsudvalgets Betænkning og Folketingets Vedtagelse af Banerne ved anden Behandling og dernæst til tredje Behandling, hvor man jo fik en hel Stabel ny Baner ind paa Forslaget. Jeg forbavsedes, som sagt, over at se, at efter at vi i over et halvt Aarhundrede

trolig have bygget Bane paa Bane, findes der dog i vort lille Land saa mange jernbanetomme Rum, der trænge til at udfyldes, som det synes her efter Lovforslaget. Denne min Forbavselse er ganske vist mildnet en hel Del ved at opdage, at en Bane, det er Nr. 45, kun er godt og vel en Fjerdingvej lang. Naar Egne, der ligge i knapt en halv Mils Afstand fra en Jernbanestation, skulle regnes som saa jernbanetomme, som man efter Lovforslaget maa gøre det, naar man foreslaar en Bane paa godt en Fjerdingvej, da kan jeg forklare mig, at der er mange jernbanetomme Rum.

Ved Siden af denne min Forbavselse over den Rigdom af Jernbaner, som er foreslaaet, har jeg, lige saa lidt som de foregaaende Talere, kunnet frigøre mig for finansielle Betæneligheder. Jeg kan herom fatte mig nogenlunde kort, da de foregaaende Talere allerede have uddybet dette, navnlig den ærede sidste Taler har jo givet os en ikke kortfattet finansiell Oversigt i saa Henseende, hvoriblandt der var meget, jeg kan tiltræde — omend ogsaa adskiligt, som jeg maaske ikke ganske kan slutte mig til. Jeg skal derfor fatte mig kort om dette Punkt. Jeg har nemlig altid i de mange, ca. 20 Aar, hvor jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Tings Jernbaneudvalg, stadig omfattet Udviklingen af vort Jernbanenet med særlig Interesse og Sympati, og man kan derfor vide, at jeg allerede paa Forhaand ogsaa omfatter en stor Udvidelse af vort Jernbanenet nu med særdeles Velvillie, og at jeg vil gerne være med til at hjælpe de Baner frem, som jeg tror trænge til det mere eller mindre. Men alligevel trænger dette nærliggende Spørgsmaal sig jo stadig frem: Hvorfra skulle de mange fornødne Penge til alle disse Baner komme? Det er jo et Spørgsmaal, som er ret nærliggende, og som dog for mig ikke vil være det afgørende med Hensyn til disse Baner, thi gjaldt det alene disse Udgifter, der blive foranledigede ved dette Lovforslag, saa fandt vi nok en Udvej. Men det maa jo ikke overses, at der samtidig hermed ligger paa vort Bord eller i alt Fald paa Folketingets Bord Lovforslag, der ere langt anderledes vidtrækkende i finansiell Henseende end dette Lovforslag, til Trods for at dette Lovforslag, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds beregnede, løber op til hen imod den kønne runde Sum af 100 Mill. Kr. Jeg tror nu, at han vistnok har regnet lidt flot, men i hvert Tilfælde komme vi dog i